

Verlag van vrijwilligers Hellen en Rob

Een verandering in onze werksituatie bleek een kans te zijn om onze levenservaring gigantisch te verrijken.

We zouden graag ergens ter wereld vrijwilligerswerk doen. De mouwen opstropen, in een omgeving waar de mogelijke werkzaamheden divers zijn.

Via Vrijwillig Wereldwijd kwamen we terecht bij IOP Ilula Tanzania en dat bleek een schot in de roos.

Vanaf dag één voelden we ons welkom in dit schitterende land, met de prachtige bevolking en bij het vriendelijke en behulpzame personeel van IOP. De introductie duurde maar liefst 5 dagen en daarin leerden we geleidelijk aan de organisatie steeds beter kennen. We wilden alles zien, alles weten. Stukje bij beetje zagen we de impact die IOP heeft op de regio. Niet alleen voor gesponsorde kinderen, maar voor de hele bevolking. Van de single young mothers tot de senior club en van de scholen tot het vrouwenforum of projecten als micro finance. IOP wordt omarmd door de hele regio.

Qua vrijwilligerswerk hadden we nog geen duidelijk beeld op voorhand; we zouden dat pas na aankomst bepalen. We hebben zelf veel initiatief genomen om tot een nuttige invulling van het vrijwilligerswerk te komen en IOP geeft daarvoor alle ruimte en ondersteuning.

Uiteindelijk heeft **Hellen** haar plek gevonden bij de Sunflower pre primary school, en ik heb een fantastische tijd gehad in de workshop, met alle werkzaamheden die daarbij horen. Daarnaast ben ik met elke rit van de 3 schoolbussen mee geweest om te zien of er een efficiency slag gemaakt kon worden.

Het bijzondere van deze reis is dat je geen toerist bent, maar dat je werkelijk deel uitmaakt van de community. Het toerisme heeft deze streek nog maar nauwelijks ontdekt. Ilula ligt op een hoogvlakte en de regio is omzoomd door bergen. Alles is prachtig groen in deze tijd van het jaar en het barst van het leven.

Iedereen groet elkaar hier en na 6 weken ken je heel wat mensen uit het dorp en ervaar je de waardering die men heeft voor wat je hier doet.

Elke avond deelden we een verslag en foto's op social media van wat ons bezig hield. Als we dat terug lezen denken we: "man, wat hebben we veel meegemaakt hier." Mede door giften van enthousiaste thuisblijvers hebben we regelmatig mensen of gezinnen geholpen met voedsel, bedden of andere spullen. Vaak vanwege een schrijnende situatie, maar soms ook, omdat we een fijne relatie met ze opgebouwd hadden. Tijdens ons verblijf hebben we besloten om een kind te sponsoren en dezelfde dag nog hebben we de lieve Jenipha in onze armen kunnen sluiten.

Natuurlijk hebben we ook hartverscheurende dingen gezien. En hoewel we ontzettend houden van de cultuur hier in Tanzania, hebben we ook geconstateerd dat het op onderdelen soms gruwelijk mis is met diezelfde cultuur.

Verandering heeft tijd nodig, wellicht meerdere generaties.

Tijdens het verblijf hebben we geweldig genoten van de medevrijwilligers, de IOP staf en alle mensen die we hier hebben leren kennen. Maar de groep die ons het meeste bij zal blijven zijn de weeskinderen uit het centre. Wat een magistrale club van kinderen is dat. We hebben iedere dag een moment van tijd met hen doorgebracht. Sport en spel, huiswerk maken, kleren wassen of gewoon lekker samen zitten. Elke dag sloten we af met een gezongen gebed en een knuffel; een omhelzing die mettertijd intenser werd. We hebben de vurige hoop dat ieder van hen goed terecht komt en een

gelukkig leven mag leiden in dit ontstellend mooie land.

Groeten **Hellen** en Rob

